

Prenumerata wynosi:

we Lwowie:
miesięcznie 2 korony; — za dwu-
razową dostawę do domu dopłaca się
60 halerzy;

na prowincji:

	z jednorazową przesyłką	z dwurazową przesyłką
rocznie	30 K — h	36 K — h
kwartalnie	7, 50 „	9 „
miesięcznie	2 „ 50 „	3 „

W Niemczech miesięcznie 3 M. 50 fen.
W innych krajach miesięcznie 4 Fr.

Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Adres „Dziennik Polski” — Lwów,
plac Marjacki 1. 7.
Telefonu Nr. 171

Wydanie poranne.**Dziennik Polski**

wychodzi 2 razy dziennie.

Ogłoszenia:

Za jeden wiersz petitowy albo jego
miejsce 20 halerzy.
Za jeden wiersz petitowy w rubryce
Nadesłane 40 halerzy.
Drobne ogłoszenia (tylko w numerze
porannym) po 10 halerzy za 10
wyrazów; następne po 1 1/2 hal.
Doniesienia o ślubach, zaręczynach
i inne prywatne komunikaty po
Kronice za jeden wiersz petitowy
60 halerzy.

Numer pojedynczy:

	we Lwowie	na prowincji
poranny	3 halerze	5 halerzy
wieczorny	8 halerzy	10 halerzy

Rada państwa.

(Telegram „Dziennika Polskiego“).

Rada gabinetowa.

Wiedeń 23 kwietnia. Wczoraj odbyła się rada gabinetowa. Trwała przeszło trzy godziny. Na radzie tej opracowano w ostatecznej redakcji ustawę o drogach wodnych i ułożono program pracy parlamentu.

Pierwotny termin wnoszenia ustawy kanalowej, oznaczony na czwartek, odroczone, gdyż dr. Koerber chce ustawę tę przedstawić cesarzowi. Nadto na postanowienie to wpłynął i ten fakt, że izba jest obecnie zaledwie w rekonwalescencji, że ma już i tak wiele pracy i przeciążać jej nie można. Wogóle sfery tak parlamentarne, jak i rządowe zaczynają wentylować pytanie, czy wogóle możliwym jest przedłożenie tej ustawy jeszcze w czasie tej sesji.

Język państwowy.

Wiedeń 23 kwietnia. Schoenerer ma zamiar uczynić w izbie wnioski o uznanie języka niemieckiego za język państwowy. Dla Dalmacji, Galicji i Bukowiny mają być wydane osobne postanowienia co do praw języka niemieckiego.

Z komisji parlamentarnych.

Wiedeń 22 kwietnia. *Fremdenblatt* pisze: Dziś popołudniu zbiera się komisja kolejowa dla dalszych narad nad przedłożeniem inwestycyjnym. Komisja obradować będzie także w środę, a posiedzeń plenarnych izby będzie skutkiem tego w tym tygodniu tylko trzy. W ciągu tygodnia przewidziane są również konferencje przywódców stronnictw, celem ułożenia programu prac izby. Przyspieszenie rokowań w tej mierze jest konieczne, jeśli sesja ma spełnić przywiązane do niej oczekiwania.

Wiedeń 23 kwietnia. Wczoraj popołudniu zebrała się na posiedzenie komisja kolejowa. Na porządku dziennym była budowa drugiego połączenia kolejowego z Tryjestem. Minister kolei Wittek zawiadomił, że rząd w ciągu bieżącego tygodnia przedłoży ustawę o budowie dróg wodnych.

W związku z tem przedłożeniem zostanie prawdopodobnie w ciągu przyszłego tygodnia wniesiony projekt ustawy dotyczący zabezpieczenia tych kolei niższych kategorii, co do których rokowania przedwstępne już tak daleko postąpiły, że będą mogły co do nich być przedłożone izbie posłów konkretne wnioski.

Wiedeń 23 kwietnia. W komisji kolejowej wywiązała się po ukończeniu wyjaśnienia danego przez ministra, dłuższa dyskusja.

P. Steinwender wyraził nadzieję, że w odnośnych obradach nastąpi żywsze tempo.

Dr. Kolischer spodziewa się po nowej kolei, że zwiększy się ruch do Tryjestu oraz podniesie zdolność do eksportu całej Austrii, ale oświadcza, że Koło polskie za budową tej kolei głosować będzie jedynie pod tym warunkiem, że rząd uwzględni życzenia wschodnich prowincji odnośnie do potrzebnych tam kolei.

P. Susterszic oświadcza, że stronnictwo jego ze względów ogólnie państwowych głosować będzie za przedłożeniem, chociaż ono nie odpowiada względem na lokalne interesy Krainy.

P. Kaftan oświadcza, że Czesi obstawą być przy *junctim* przedłożeniu inwestycyjnego i budowy dróg wodnych.

P. Stwiertnia polemizuje z wywodami dra Kaizla z 15 marca i mówi, że koleje nie mają być przedmiotami fiskalnymi, lecz czynnikami dobrobytu państwowego. Dobra ich szu-

kać należy, nie w prywatnym systemie, ani w podwyższaniu taryf transportowych, lecz w świadomym celu i według planu przeprowadzonym upaństwowieniu kolei prywatnych i wykończeniu sieci kolei lokalnych w całym państwie.

Mowca oświadcza na końcu, że uznając konieczność poparcia krajów alpejskich ze strony państwa, spodziewa się, iż zastępcy tych krajów poprą także w swoim czasie żądania reprezentantów Galicji, dotyczące galicyjskich potrzeb kolejowych.

Minister kolei żelaznych dr. Wittek stwierdza, że przeciwko przedłożonemu przez rząd planowi drugiej linii kolejowej do Trjestu niema żadnych zasadniczych sprzeciwień i przeto przedłożenia rządowe w tym kierunku dobrze przeszły próbę wyczerpującego roztrząsania w komisji kolejowej. Następnie omówił minister najważniejsze techniczne kwestje poruszone przez przedmowców.

Odnosnie do podniesionej przez p. Kaftana sprawy budowy dalszego ciągu kolei z Pirny na północ, zauważa minister, że wykończenie wspomnianej sieci kolei lokalnych w Czechach będzie z pewnością przedmiotem studjów, ale na razie przedewszystkiem przyjdzie pod rozwagę linja kolei państwowej Liniec-Budziejowice, o której wykończeniu myślano odpowiednio w programie inwestycyjnym.

Na wniosek p. Baumgartnera zamknięto dyskusję i posiedzenie przerwano.

DEPESE**telegraficzne i telefoniczne.****Z sejmu węgierskiego.**

Budapeszt 23 kwietnia. Na końcu wczorajszego posiedzenia izby posłów sejmu węgierskiego, przedłożył Szell ustawę o kwocie, która ma już od 1 lipca obowiązywać; zresztą ustawa ta identyczna jest z przedłożeniem zeszłorocznym. Następnie zaproponował prezydent ministrów, by w czwartek nie było posiedzenia izby, a to z powodu uroczystości nałożenia przez cesarza biretów kardynałom Skrbensky'emu i Puzynie. Poseł Polonyi wystąpił stanowczo przeciw temu, aby węgierski sejm nie odbył posiedzenia z powodu austriackich kardynałów. Szell oświadczył na to, że nie spodziewał się takiego protestu, gdy chodzi o to, aby król węgierski, wprawdzie jako cesarz austriacki, ale w Budapeszcie, dokonał uroczystego aktu, przy którym wielu Węgrów byłoby obecnych. Ostatecznie uchwaliła izba nie odbywać w czwartek posiedzenia.

Zgromadzenie socjalistyczne.

Kraków 23 kwietnia. Wczoraj wieczorem odbyło się zgromadzenie ludowe w ujeżdżalni pod Kapucynami, w którym wzięło udział około 3000 osób. Przedmiotem narad była sytuacja polityczna i ekonomiczna, przyczem mowcy atakowali tak gwałtownie panujące stosunki, że komisarz kilkakrotnie groził rozwiązaniem. Dyskusją o święcie robotniczym 1 maja zakończyło zgromadzenie.

Podróż Delcassego.

Petersburg 23 kwietnia. Francuski minister spraw zagranicznych Delcasse przybył tu wczoraj.

Wypadki w Chinach.

Kolonia 23 kwietnia. *Koeln. Ztg.* donosi z Pekinu pod datą onegdajszą: Główna kwatery zapowiada bliskie zakończenie śledztwa o przyczynach pożaru w pałacu cesarskim.

Podłożenie ognia zdaje się być prawie wyklu-
czonym. Ogień powstał w jednej z kuchni pa-
lacowych i rozszerzył się bardzo szybko i gwał-
townie.

Dwaj niemieccy żołnierze zostali w pobliżu
Paotingfu zamordowani.

Dalej donosi to samo pismo z Pekinu pod
datą wczorajszą: Rokowania z chińskimi peł-
nomocnikami postępują w sposób zadowala-
jący naprzód. Komisja dla kwestji finansowych
ukończyła pracę i oczekuje wskazówek rządów.

Przeciw germanizacji.

Ueckendorf (westfalsko-nadreniska pro-
wincja) 23 kwietnia. Za inicjatywą górnika p.
Stanisława Kunza, zawiązał się tu polski komitet,
mający na celu przeciwdziałanie germanizacji,
zapomocą urządzania dla młodzieży polskiej
zebrań towarzyskich.

Pierwsze posiedzenie odbyło się w niedzielę
dnia 21 bm.

Afera p. Seitza.

Wiedeń 23 kwietnia. Wedle doniesień
dzienników, postanowiła rada szkolna krajowa
w sprawie ukarania nauczyciela Seitza, posła
do rady państwa, przez radę szkolną okręgo-
wą, po dłuższej żywej dyskusji odmówić apro-
baty orzeczeniu dyscyplinarnemu rady szkolnej
okręgowej. a zatem nie zatwierdzić usunięcia
ze służby nauczyciela Seitza.

Przeciw cłom.

New Castle 23 kwietnia. Zgromadze-
nie delegatów towarzystw kopalnianych Nor-
thumberland uchwaliło rezolucję, w której po-
stanawia iść zgodnie z innemi Towarzystwami
i zastanowić handel węglem w Anglii, jeżeli cło
eksportowe nie zostanie zniesione.

Odroczenie rozprawy.

Warszawa 23 kwietnia. Na czas nieo-
graniczony odłożona została rozprawa karna
przeciw profesorowi uniwersytetu warszawskie-
go, chirurgowi Ziencowowi, któremu wytoczono
proces o zbrodnię gwałtu popełnioną na pa-
cjencie w szpitalu. Trzykrotnie naznaczano ter-
min sądowy i trzykrotnie świadkowie się nie
stawili.

Strejki.

Montceau les mines 23 kwietnia.
Wczoraj odbyło się tu zgromadzenie syndykatu
robotniczego na którym uchwalono odrzucić
propozycję rządu, aby ci robotnicy, którzy z
powodu strejku w Montceau les mines nie mają
zajęcia, udali się do innych kopalń. Propo-
zycję tę odrzucono. mimo, że rząd przyrzekł
zapłacić koszt podróży.

Wiedeń 23 kwietnia. *Vaterland* zaprze-
cza wiadomości, jakoby cesarz powołać miał
arcyks. Franciszka Ferdynanda do siebie do
Budapesztu.

Warszawa 23 kwietnia. Zarząd mo-
nopolu państwowego spirytusowego dąży do
zawarcia z producentami spirytusu w Króle-
stwie kontraktów o dostawę całego kontyngentu.
Wskutek tego panuje ogólna deprecjacja
wśród odbiorców Niemców, którzy od szeregu
lat w znacznych rozmiarach wywozili spirytus
z Królestwa do Niemiec. Rząd oświadcza bar-
dzo korzystne warunki.

Sydney 23 kwietnia. Zamordowano tu
dwóch misjonarzy angielskich.

Sofja 23 kwietnia. Agencja bułgarska
zaprzecza doniesieniu niektórych pism, jakoby
rząd wezwał telegraficznie ks. Ferdynanda do
natychmiastowego powrotu.

Paryż 23 kwietnia. Był minister wojny

Krantz, wygłosił wczoraj w Nancy mowę, w której stanowczo wystąpił przeciw skróceniu służby w wojsku. Oświadczył, że gdyby zaprowadzono dwuletnią służbę wojskową, Francja nie miałaby armji, tylko milicję, a to byłoby jej zgubą.

Wojna.

(Telegram „Dziennika Polskiego“).

Bruksela 23 kwietnia. *Petitbleu* dowiadyje się podobno z najwiarygodniejszego źródła, że do berlińskiego urzędu spraw zagranicznych wpłynął formalny protest posła Leydsa przeciwko dostarczaniu przez niemieckie fabryki przedmiotów uzbrojenia i armat Anglikom do wojny w południowej Afryce.

Londyn 23 kwietnia. Kitchener donosi z Pretorji pod datą wczorajszą: Od czasu ostatniego doniesienia, wojsko nasze zabrało 242 Boerów do niewoli, nadto 248 karabinów i kilka wozów. Znaczna liczba Boerów poddała się dobrowolnie.

Losowanie dzieł sztuki.

Lwów 23 kwietnia.

Wczoraj odbyło się w tutejszem Towarzystwie przyjaciół sztuk pięknych w obecności notariusza dra Wiktora Krókowski, członków dyrekcji Towarzystwa pod przewodnictwem dra Władysława Łozińskiego, referenta Towarzystwa dra Alfreda Zygałowicza, oraz z poza grona dyrekcji pp. Marcelego Harasimowicza, Gustawa Hawranka i Michała Lityńskiego, rozlosowanie dzieł sztuki pomiędzy właścicieli biletów rocznych Towarzystwa. Na 2,328 numerów biletów rocznych, które brały udział w losowaniu, rozlosowano 68 dzieł, zakupionych za sumę 5,175 koron.

Wygrali pp.: 991 Kleinowa Jerzowa ze Lwowa Skibińskiego „Ucieczka przed burzą“. 296 Podhorecki ze Lwowa Winterowskiego „Wodospad“. 3402 Reis Leon ze Lwowa Czajkowskiego „Na cmentarzu“. 4960 Majerski Stanisła ze Lwowa Gramatyki „Urwisko“. 1993 Mysłowski Franciszek z Dźwiniacza Daczyńskiego „Kosiarz“. 2021 Saganowski Henryk ze Lwowa Zuber „W karczynie“. 3693 N. N. z Warszawy Winterowskiego „Sarny“. 2585 Zdżarski Jan ze Lwowa Weina „Dziewczyna siedząca“. 4384 N. N. z Warszawy Wiercińskiego „Krajobraz“.

1457 dr. Gold Józef ze Złoczowa Makarewicz „Z Jaremcza“. 4500 Kozłowski Jan w Mieżyńcu Daczyńskiego „Prut“. 2909 Manasterski Seweryn Harasimowicza „Zachód słońca“. 3463 Opatowicz Teodozy z Białej cerkwi facsimile z obrazu Schrama „Wiara, nadzieja, miłość“. 451 Schubuth Gustaw we Lwowie Szczepańskiego „Targ w Kołomyi. 91 Więkowski Zdzisław z Radziechowa Rozwadowskiego „Ulan nr 4“. 2476 N. N. w Jalcie (na Krymie) Stefanowicza „Kataryniarz“. 183 Zborowska Marja we Lwowie Popiela Tad. „Widok z Tatr nr. 20“.

633 Ziembicki Gwalbert we Lwowie Żelechowskiego „Bez domu“. 4107 Szymanowski z Krzywogorogu Harasimowicza „Drzewo nad stawem. 181 Szczepańska we Lwowie Pająkównej „Huculka siedząca“. 4359 N. N. z Odessy Sozańkiego „Rudera“. 3838 Puchalski Michał we Lwowie Daczyńskiego „Wierzby“. 844 dr. Niemcewski Józef we Lwowie Niemczykiwicz „Oichy“. 92 Hruby Karol we Lwowie Zuber „Lirnik“. 2671 dr. Leciejewski Jan ze Lwowa Kruszewskiego „Zagroda wiejska na Podolu“.

220 Kłepkowski Kazimierz z Wadowiec Rozwadowskiego „Ulan nr. 3“. 488 Mroczkowski Stanisław w Kołaczycach Niemczykiwicz krajobraz „Partja drzew na łące“. 2527 Berger Aleks. z Kołomyji Popiela T. „Widok z Tatr nr. 1“. 4394 N. N. w Kielcach Dębickiego „Do chajderu“. 3478 N. N. z Odessy Rybkowskiego „Targ na konie“. 1749 Gaszyński Zdzisław we Lwowie Rozwadowskiego „Utarzka“. 3220 Kalita Stefan we Lwowie Augustynowicza „Stara stodoła“. 259 Skracha Stanisław ze Lwowa Kotowskiego „Widok z parku na Lwów“.

2976 Stwiertnia Paweł w Stanisławowie Dębickiego „Zagroda“. 1651 Friedberg Marja ze Lwowa Niemczykiwicz krajobraz „Wierzby“. 2338 Domiczek w Stanisławowie Augustynowicz

za „Główka chłopca“. 3271 Tyszkowski Stanisław w Chlebowicach Fabiańskiego „U schyłku dnia“. 2444 N. N. w Warszawie Bratkowski „Widok morski“. 187 dr. Kudas w Bośni Grabińskiego „Urwisko“. 1996 Bakier Konrad w Śniatynie Rozwadowskiego „W potrzebie“. 580 Słonecki Albin w Turylczu Daczyńskiego „Gęś“.

4236 Kuhn we Lwowie Niemczykiwicz „Las w dali“. 1510 Deller Ludwik w Sądownej Wiszni Czajkowskiego „Orka“ i „Port w Amsterdamie“ (2 obrazy). 4694 N. N. w Warszawie Reyznera krajobraz „Z nad Prutu“. 3241 Michalek Piotr w Jasle Gramatyki „Widok sielski“. 2170 Winter Stanisław we Lwowie Rybkowskiego „Na targowicy“. 251 dr. Hamerski Wiktor we Lwowie Alchimowicza „Krajobraz“. 3633 N. N. z Warszawy Harasimowicza „Most“. 1189 Paklerska Krystyna ze Lwowa Harasimowicza „Motyw z Janowa“.

3696 N. N. z Warszawy Augustynowicza „Studjum“. 2464 N. N. z Warszawy Trusza „Krajobraz“. 4146 N. N. ze Lwowa Rozwadowskiego „Ulan nr. 2“. 1043 Krumpholz Tadeusz ze Lwowa facsimile z obrazu Kaulbacha „Kotyłjon“. 1051 ks. Chęciński Jan ze Lwowa Szczepańskiego „Staw“. 203 Makan Jan ze Lwowa Rozwadowskiego „Ulan nr. 1“. 4387 N. N. z Warszawy Wiercińskiego „Krajobraz“.

3619 N. N. w Warszawie Weina „Główka chłopki“. 1518 Kmietman Bernard z Załeszczuk Obsta „Główka huculki.“ 1048 Scherff Leon w Gródku facsimile z obrazu Guyota „Październik.“ 3612 N. N. w Warszawie Daczyńskiego „Kopy kukurydzy.“ 248 profesor Szuchewicz we Lwowie Daczyńskiego „Hucul na koniu.“ 2559 Czerkawski Józef we Lwowie Harasimowicza „Krajobraz“.

2357 dr. Szulisławski we Lwowie Niemczykiwicz krajobraz „Zagroda w lesie“. 4655 N. N. z Częstochowy Kruszewskiego „Widzenie“. 1503 Koło literackie we Lwowie Bergmana „Wzięty do wojska“. 400 prof. Hoszowski Celestyn we Lwowie facsimile z obrazu Guyota „Marzec“. 132 dr. Korytowski we Lwowie Wiślockiego studjum „Dziewczyna z jabłkiem“ i 1037 Zandler August we Lwowie Koellera „Studjum“.

Z izby handlowej i przemysłowej.

Lwów 23 kwietnia.

Przy udziale 18 członków izby, pod przewodnictwem p. Jakóba Piepesa-Poratyńskiego, odbyło się wczoraj wieczorem plenarne posiedzenie izby. Izba handlowa krakowska zaprosiła lwowską izbę do komisji dla sprawy dróg wodnych, dla podjęcia wspólnych prac w tej sprawie przez delegatów. Oprócz tego był zaproszony wydział kraj., oraz starostwo krakowskie.

Prezydjum lwowskiej izby, mając własną dla sprawy dróg wodnych komisję dla Galicji wschodniej, nie mogąc się wiązać żadnymi zobowiązaniami, ani też narażać się na pozostanie w mniejszości w komisji krakowskiej, nie dało na razie odpowiedzi, lecz zasięgnęło wprzód opinji *plenum* członków.

Nad tą sprawą wywiązała się dyskusja, w której p. Baczewski oświadczył się przeciw przyłączeniu się do Krakowa. P. Długoszewski radził zwolnienie ankiety dla sprawy wodnej pod egidą rządu.

Wniosek izby w tej sprawie, uchwalony wczoraj, jest tej treści, że izba lwowska powzięła inicjatywę w zawianiu za porozumieniem wydziału krajowego, centralnej krajowej komisji dla rozpatrywania sprawy dróg wodnych, w którejby zasiadali delegaci izb, towarzysztw rolniczych, leśnych i w ogóle czynników interesowanych w tej kwestji.

Z powodu, że w komisji nieustającej dla obrotu handlowego z Węgrami, pominięto zupełnie przemysłowców galicyjskich i nie zwracano się w tej sprawie do Izb galicyjskich o opinie co do mianowania członków komisji, tego rodzaju postępowanie z Galicją, bezpośrednio z Węgrami graniczącą i w obronie handlowym z nimi pozostającą, musiało słusznie urazić izbę lwowską, która w uchwalonym na posiedzeniu wczorajszym memorjał wyraziła ubolewanie z powodu niepowołania do komisji członków z Galicji i zażądała stanowczo, choć grzecznie, uzupełnienia komisji członkami delegatami Izb galicyjskich.

Prócz tego wyraził p. Gubryniewicz życzenie, aby prezydent izby w parlamencie tę sprawę poruszył; uprasza zarazem radcę dworu Piwockiego, jako komisarza rządowego izby, aby równocześnie namiestnictwo w tej sprawie do rządu się odniosło.

P. Józef Wczelak zabrał następnie głos w sprawie nader ważnej w obecnej chwili, mianowicie nieb walego w tym roku zastój budowlanego, wskutek którego wiele gałęzi przemysłu bardzo ucierpi. Neleżałoby, aby Izba handlowa przyłączyła się także do akcji, zmierzającej do zaradzenia złemu, a to, aby poczyniła starania, izby władza, bardzo hojna dla Wiednia i Pragi np., przyznała miastu subwencję na przebudowanie w celach regulacyjnych i asanacyjnych, kilkuset domów we Lwowie.

Czyni wniosek, aby izba poczyniła przedstawienia w sprawie zastój budowlanego u odnośnych czynników. Pod tym względem miałyby się izba przyłączyć i aprobować akcję zainicjowaną przez stowarzyszenie budowniczych i majstrów budowlanych.

W dyskusji zabierali głos pp. Bardasz, Gołąb i Gubryniewicz oraz sam prezydent, który zaznaczył, że po inwestycjach państwowych nie wiele Lwów może się spodziewać; przyjęto wniosek p. Wczelaka jednomyślnie.

Z kolei załatwiono kilka spraw biurowych i administracyjnych, między niemi jedną bardzo charakterystyczną. Gmina Czyszki w powiecie lwowskim wniosła do starostwa podanie, aby ze względu na szkodę gminy i publiczne zgorzienie, jakie się ją targi, zniesiono jeden targ, który się w Czyszkach odbywa. Izba przychylnie przyjęła prośbę tego istnego białego kruka wśród galicyjskich włości.

Ostatnim punktem posiedzenia było oświadczenie się izby handlowej w sprawie przedłożenia rządowego o ochronie przemysłu krajowego, która to sprawa była przed paru dniami przedmiotem obrad ankiety przez izbę zwołanej, o czem w swoim czasie podaliśmy. Sekretarz izby odzytał referat poprawiony przez ankietę; przyjęto go bez dyskusji i uchwalono wysłać do Koła polskiego memorjał, izby swoim wpływem postarało się o odpowiednia w myśl uchwał zmianę ustawy dla Galicji.

KRONIKA.

Djarjusz lwowski.

Wtorek 23 kwietnia

Powszechne wykłady uniwersyteckie: W szkole im. Staszica (ul. Skarbkowska 45) godz. 7—9, L. Przysiecki: Ostatni wykład z cyklu pt. „Stanowisko Nietzschego w współczesnym ruchu filozoficznym“. (Indywidualizm Nietzschego; indywidualizm jako filozofja narodowa polska).

Teatr miejski: „Manon“, opera. Początek o godzinie 7 wieczorem.

Kalendarz. Wtorek (23): Wojciecha B.

Wschód słońca o godzinie 5 minut 7, zachód o godzinie 6 minut 52

Wiadomości osobiste. Namiestnik h. Piniński wyjedzie dziś do Budapesztu, aby wziąć udział w ceremonji włożenia przez cesarza biretu na głowę nowomianowanego kardynała księcia biskupa krakowskiego Puzyry.

Mianowania. Cesarz zamianował scholastyka kapitulnego, ks. Jakóba Federkiewicza dziekanem, a kanonika ks. Józefa Stachyraka, scholastykiem rz. kat. kapituły katedralnej w Przemysłu.

Naczelnikiem oddziału zastawniczego w lwowskiej filji gal. Banku dla handlu i przemysłu w miejsc. bl. p. Goldmana zamianowany został p. Edmund Świerzczewski, zastępca naczelnika: zastępcą zamianowany został p. Franciszek Poeck.

Dyrektorem Muzeum narodowego w Krakowie, wybrany został, na wczorajszym posiedzeniu rady m., 20 głosami, dr. Feliks Kopera. Dr. Konstanty Górski otrzymał 10 głosów. Ziemięcki 3 głosy.

Dyplom honorowy otrzymało lwowskie Towarzystwo ratunkowe za wzorowe utrzymywanie pogotowia ratunkowego, od I zjazdu lekarzy i przyrodników w Krakowie. Jestto najwyższe odznaczenie jakie otrzymano na wystawie zjazdu. Dyplom zdobi podobizna „Hygei“ ołówka P. Stachewicza.

Wypadek. Przy przerywaniu desek na rusztowaniu w dziedzi cu koszar przy ulicy Jabłonowskiej, załamał się wczoraj belek pod jednym z robotników Janem Kozłowskim. Upadający belek złamał Kozłowskiemu lewą rękę poniżej ramienia. Oparzyła go stacja ratunkowa.

Garnkiem w łeb. W przytulku dla kobiet

Brata Alberta, pobily się wczoraj wieczorem dwie prebendarjuszki. Jedna z nich wyszła z bójką z dwiema ranami na głowie, które jej towarzyszka niedoli zadała garnkiem glinianym.

Z Towarzystwa tatrzańskiego. W niedzielę o godz. 5 po południu odbyło się w Krakowie walne zgromadzenie Towarzystwa tatrzańskiego. Przewodniczył dr. Ponikło. Na jego wniosek zamianowano przez aklamację Henryka Sienkiewicza, Władysława hr. Zamojskiego i prof. dr. Franciszka Kasparaka członkami honorowymi Towarzystwa. Nad sprawozdaniem z czynności Towarzystwa za rok 1900 rozwinęła się obszerna dyskusja, w której zabierali głos prof. Szajnocha, p. Józef Hopcas i i. Sprawozdanie przyjęto do wiadomości i uchwalono wydziałowi absolutorium. Uchwalono wniosek prof. Szajnochy, aby wydział rozpatrzył sprawę podwyższenia wkładek rocznych z 6 koron na 10 koron.

Przyjęto wniosek p. Hopcasa, aby wydział dołożył starań, ażeby uzyskać można było większą pomoc od Sejmu na cele Towarzystwa. Adwokat Szallarski poruszył znaną sprawę Burowej, która miała zamiar sprzedania swych praw do gruntu nad Morskiem Okiem ks. Hohenuhemu. Mowca był zdania, aby załagodzić tę sprawę, bądź przez to, że się Burowej pozwoli wybudować schronisko, lub że się jej wydzierżawi schronisko, mające być wybudowane przez Towarzystwo. Dr. Koy dawał bliższe wyjaśnienia w tej sprawie. Prezesem został wybrany hr. Andrzej Potocki: wybrano nadto wydział.

Czelny złodziej. Niejaki Stanisław Graczyło kazał wczoraj aresztować na ulicy woźnego sądownego Michała Kucyniaka rzekomo za nagabywanie go i napad. Sprowadzony na policję Kucyniak przedstawił sprawę zupełnie inaczej. Oto Greczyło, który go kazał aresztować, przybył do niego dnia 3 kwietnia w mundurze urzędnika kolejowego i oznajmił, że idzie z polecenia Pawła Podruckiego, odsiadującego karę w więzieniu, za głośną swego czasu kradzież u Wczelaka, szukać tych pieniędzy. Pod pozorem tej misji wyludził Greczyło od Kucyniaka zarzutkę, kamizelkę i kapelusz, ale też więcej go Kucyniak nie widział na oczy. Wczoraj poznał go na ulicy i upomniał się o swoje rzeczy, ale Greczyło wyparł się, jakoby go znał i jeszcze go kazał are-

sztować. Co więcej, czelnym się okazał do tego stopnia, że jawił się w policji i ustnie poparł oskarżenie przeciw Kucyniakowi o nagabywanie go i napad. Tu jednak był koniec komedji. Komisarzowi inspekcyjnemu wydała się cała ta sprawa bardzo podejrzana, i kiedy żona Kucyniaka i jeszcze jeden woźny sądowy poznali w Greczyło tego samego człowieka, który wziął rzeczy od Kucyniaka, zarządzono w domu Greczyły rewizję, przy której znaleziono między innymi i część munduru urzędniczego kolejowego. Oskarżenie Kucyniaka okazało się prawdziwym. Przyparty do muru Greczyło, zeznał, że się tak nie nazywa, lecz Antoni Chlupka. Jest to ten sam lotrzyk, który przed kilku dniami operował w Stanisławowie, gdzie u pewnego kolejarza skradł książeczkę kasy oszczędności, a jego samego wywabił ze Stanisławowa po jakiś spadek do Solotwiny. Żona kolejarza, przed którą się Chlupka legitymował jako stryjeczny jej męża urzędnik kolejowy z Żywca, doniosła przed kilku dniami policji lwowskiej, że jej mąż wyjechawszy z oszustem, znikł bez wieści. Być może tedy, że przypadkowo wpadł w ręce policji ciekawy okaz złodzieja a może i mordercy.

Czarna ospa. Gazety niemieckie stwierdzają fakt pojawienia się czarnej ospy w okolicy Berlina i podają, że ospy czarnej dostał pewien robotnik polski z Królestwa, pracujący w pobliżu Nauen. Chorego przez ośm godzin obnoszono po Nauen, szukając dla niego przytułku, ponieważ zarząd szpitala odmówił przyjęcia. Wreszcie przetransportowano chorego w stanie beznadziejnym aż do Szpandawy, gdzie lekarz powiatowy, ze względu na wielką zaraźliwość choroby, umieścił go w prowizorycznym baraku izolowanym.

Tyfus. Według urzędowego sprawozdania, wydarzyło się dotychczas w 8 pułku piechoty, stacjonowanym w Metz, 282 wypadków zasłabnięcia na tyfus; z tego 12 wypadków zakończyło się śmiercią.

Eksplozja na statku. Z Hamburga telegrafują, że na statku „Bismarck“ eksplodował kocioł i wyrządził straszne spustoszenie. Dziesięć osób jest zabitych a znaczna liczba odniosła ciężkie rany.

Wiadomości giełdowe.

Wiedeń 22 kwietnia. Zamknięcie giełdy o godz. 2 m. 20. Akcje austr. Zakładu kredyt. 699.—, Akcje węg. Zakł. kred. 698.50, Akcje Anglobanku 283.—, Akcje Unionbanku 562.50, Akcje Laenderbanku 424.—, Akcje Bankvereinu 494.—, Akcje Bodencredit 937.—, Akcje gal. Banku hipotecznego —.—, Akcje kolei państw. 696.75, Akcje kolei połudn. 101.50, Akcje tramw. lit. a) 290.—, lit. b) 287.—, Akcje kolei Elbethaj 516.—, Akcje kolei Północnej 6210, Akcje kolei Czerniowieckiej 546.—, Akcje Alpiny 485.50, Akcje Rima Muranji 511.—, Akcje pragskiego Tow. żel. 1.837, tow. żel. —.—, Akcje fabryki broni —.—, Akcje tureckie tytoniowe 299.75, Oblig. węg. indemn. 92.85, Renta majowa 98.40, Austr. renta koron. 97.50, Węgierska renta koron. 92.85, 56 l. listy Tow. kred. ziemsk. 91.30, 4 proc. listy Banku kraj. 92.—, 4 i pół proc. listy Banku kraj. 99.—, 4 proc. listy Banku hipot. 90.—, 4 i pół proc. listy Banku hipot. 98.25, 5 proc. listy Banku hipot. 109.75, 4 proc. Gal. oblig. propin. 96.25, 4 proc. Gal. pożyczka kraj. z 1893 r. 92.90; 4 proc. pożyczka m. Lwowa 87.—, Losy tureckie 111.50, Marki 117.55, Ruble 253.75.

— **Wiedeń** 22 kwietnia. **Kursa giełdy wiedeńskiej.**

Losy. a) procentowe: Austr. zakł. kr. z. obl. pr. z r. 1880 3 proc. 246.—; Austr. zakł. kr. z. obl. pr. z r. 1889 3 proc. 245.—; Tow. żegl. na Dunaju 100 zł. m. k. 4 proc. 400.—; Uregulow. Dunaju z 1870 100 zł. 5 proc. 250.—; Węg. Banku hip. po 100 zł. 4 proc. 239.—; Pożyczka serb. prem. po 100 fr. 2 proc. 82.—; Tureckie obl. prem. kolej. po 400 fr. 108.75. b) bezprocentowe: Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł. 17.—; Zakł. kredyt. dla h. i p. po 100 zł. 298.—; Clary 40 zł. m. k. 246.—; Pożyczka m. Innsbruku 20 zł. 75.—; Losy m. Krakowa 20 zł. 72.—; Pożyczka m. Lublany 20 zł. 58.—; Ofen 40 zł. 159.—; Palffy 40 zł. m. k. 158.—; Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł. 49.50; Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł. 25.25; Losy

łem pod rękawiczką na palcu pierścioneł, który temu się należał.

— Ja nie mam w tej chwili do pana żadnego interesu — odrzekł z cicha — ale zdaje się, że zostaje na pańskiej-lasce.

— Czy mnie pan bierzesz za szantażystę? — zapytałem z gniewem. gdyż cała historia w wagonie stała mi w pamięci i krew zawrzała we mnie.

Wyszliśmy razem z agencji.

— Widzę, że pan nie możesz mi przebaczyć gwałtu, którego użyłem względem pana... masz pan może prawo żądać wytłomaczenia — i ja zgadzam się, ale...

— Zadośćuczynienia, chciałeś, pan powiedzieć; ale to przeciwnie, ja je panu winienem.

Spojrzał na mnie ciekawie i rzekł:

— Naprawdę?

— Tak jest, ale naprzód obejrzyjmy się za miejscem w którym możnaby swobodnie mówić sobie rzeczy nieprzyjemne.

— Za jakąś kawiarnią? — zapytał się prawie z uśmiechem.

— Miejsce publiczne może byłoby niebezpieczne dla pana?

Nie odpowiedział nic, spoważniawszy nagle.

Zawolałem na dorożkę

— Gdzie pojedziemy?

— Do mnie, jeżeli pan nie masz nic przeciwko temu.

Ironja mojego głosu i niebezpieczeństwo mojej propozycji byłyby nasunęły pewne obawy każdemu cywilnemu, ale u niego przemogła miłość własna żołnierska i odrzekł:

— Nic a nic.

Powóz zatrzymał się.

— Proszę, siadaj pan.

— Racz pan siadać, to kwestja pierwszeństwa.

tem skorzystał i pod względem obserwacji i pod względem spoczynku, który mi się słusznie należał.

Całe szczęście jeszcze, że przygotowania wojskowe, które napędziły do miasta znaczną liczbę żołnierzy w mundurach, czyniły tę jednostajność prawie znośną.

„Klucz Francji“, jak naówczas nazywano Luksemburg, pomimo zburzenia jego fortyfikacyj, w następstwie traktatu londyńskiego z roku 1867, mianowicie wskutek swego granitowego okolenia, miał jeszcze minę bardzo dobrą. A kilka małych fortów tworzyło ramę, godną pomieścić w sobie małą ale dzielną armję gotową umrzeć za niepodległość.

Podczas gdy z wiaduktu przyglądałem się dziełu geniusza Vaubana, jakiś głos wesóły, znów prawdopodobnie Osborna, odezwał się tuż za mną:

— Cóż, nic nowego? — zapytał z lekkim odzieniem szyderstwa. — Czy, mając daną długość statku i wysokość wielkiego masztu, obliczyłeś wiek kapitana?

Miałem odpowiedzieć impertynencją, gdy w tem wzrok mój padł na młodego człowieka, wchodzącego szybko w ulicę d'Eau. Albo byłem ślepy, albo ten młodzieniec był księciem Edrykiem pruskim.

— Czemu u licha nie odpowiadasz mi, kiedy ci czynię ten zaszczyt, że mówię do ciebie? — zapytał Osborna.

— Zaczekaj na mnie pod tym więzaniem — odrzekłem prędko i pozostawiając mego przyjaciela z otwartymi ustami, pobiegłem za rzekomym Steinerlem von Elbe, idącym tym krokiem automatycznym, który charakteryzuje oficerów pruskich.

Ulica d'Eau jest na szczęście kręta, co pozwoliło mi śledzić mojego znajomego, nie zwracając jego uwagi.

Zatrzymał się przed wystawą księgarni, zapelnioną fotografiami mnogich książek, księżniczek, aktorek i półświatówek.

Szczególną uwagę zwracały portrety wielkiego księcia i wielkiej księżnej. Wielki książę zwłaszcza przedstawiony był we wszystkich możebnych mundurach, wyszamerowany, wy-

fund. arc. Rudolfa 10 zł. 58.—; Salma 40 zł. m. k. 204.—; Pożyczka Saleburska 20 zł. 73.—; Pożyczka St. Genois 40 zł. m. k. 234.—; Losy komunalne m. Wiednia z 1874 389-50.

— **Wiedeń** 22 kwietnia. (*Targ na woły*). Na poniedziałkowy targ spędzono bydła rogatego na rzeź ogółem 5.600 sztuk. W tem było z Galicji 717, z Bukowiny 76 sztuk.

Przebieg targu ożywiony.

Ceny spadły o 50 hal.

Z całego spędu pozostało niesprzedanych 33 sztuk. Wołów z Galicji i Bukowiny sprzedano 89 sztuk po 56—61 k., 376 sztuk po 62—66 k., 215 sztuk po 67—70 k., 10 sztuk po 71—72 k. za 100 klg. metr. żywej wagi.

Buhaje podtuczone sprzedawano po 52—64 k., krowy podtuczone po 52—62 k.; bydło chude dla masarzy po 38—52 k. za 100 klg. metr. żywej wagi.

— **Berlin** 22 kwietnia. Przy zamknięciu wczorajszej giełdy: Kredyty 219-25, Staatsbahny 149-10, Disconto Comandit 189-50, Berlińskie Tow. handl. 153-90, Laura 215-40, Bochumer 198-90; Kolej polu wschodnio pruska 87.—, Ruble za gotówkę 216-15, Kolej warsz.-wied. 298.—, Kolej morza Śródziemnego 99-20, Kolej Meridional 135-50, Losy tureckie 114.—, Renta włoska 96-10, „Harpener“ kopalnie węgla 180-25, Kolej Marienburg-Mławka 72-60, Konsolidation 341.—, Lombardy 24-80 Kolej Henry 103-25, Niemiecki bank narodowy 127-50, Kanada Profered 93-90 Akcje żeglugi hamburskiej 128-80.

— **Wiedeń** 22 kwietnia. (*Giełda towarowa*). Cukier surowy od k. 23 55 do —. Tendencja stała. Nafta galicyjska od k. 84-75 do —. Tendencja niezmiennona. Spirytus od koron 39 80 do —. Tendencja pewna.

Berlin 22 kwietnia. Austr. banknoty 84-95 spirytus 44 20.

Paryż 22 kwietnia. 3% renta 101-35; mąka 23-15.

Frankfurt 22 kwietnia. Austr. kredyty 219-60; Kolej państw. 149-30; Laura —; Disconto —; Alpy —.

TEATR MIEJSKI WE LWOWIE.

We wtorek o godzinie 7-mej wieczór

MANON

opera w 4 aktach, a 5 odsłonach Henryka Meilhaca i Filipa Gille; muzyka J. Masseneta.

O S O B Y:

Manon Lescaut	pna Bohussówna
Poussette	pni Ruskowska
Javotte	pni Kasprończowa
Rossette	pna Schuppówna
Kawaler de Grioux	p. Drzewiecki
Hrabia de Grioux	p. Jeromin
Lescaut	p. Szymański
Guillot-Marfontaine	p. Paszkowski
Bretigny	p. Ludwigo
Gospodarz oberży	p. Bogucki

Drobne Ogłoszenia

po 10 halery za 10 wyrazów; następane po 1 1/2 hal.

Bony Francuska i Niemka zaraz do umieszczenia przez biuro Fr. Zagórskiej Lwów, ulica Chorążczyzna 1 7. 341

Bilety wizytowe, zaproszenia, karty i listy ślubne, wykonywa po niskich cenach, zakład artystyczno-litograficzny Antoni Przyszlak we Lwowie, ul. Lindego 4.

Do wynajęcia. W domu przy ulicy Hoffmana Opata 1. 28, są od 1 maja b. r. do wynajęcia 2 pokoje z kuchnią w parterze.

Do wypraw ślubnych! Płótna, szyfony i bieliznę stołową z najpierwszych fabryk, zawsze świeże i po najniższych cenach sprzedają Ferdynand Kornecki i Sp. we Lwowie pasaż Hausmanna. 311

Francuzki, Polki, Niemki, poleca Biuro nauczycielskie Morawskiej, Halicka 10. 330

Fortepiany i pianina przegrane z najlepszych fabryk tylko u J. F. Knbessy, Lwów, Rynek 17, najtaniej do nabycia. Stare instrumenta przyjmują w zamianę 334

Gosiewskiego 4 zaraz 7 pokoi z balkonem, łazienką, pokojem dla sługi 2 spiżarniami, wodociągiem. 336

Lodownie pokojowe, wanny od 10 zł. i klozety do wodociągów, poleca Feliks Książkiewicz, Lwów Jagiellońska 18. Cenniki na żądanie. 338

Najlepszy miód deserowy, kuracyjny 6 k 60 h., miód dla pszczół 6 k. 40 hel. 5 kłgr franco. — Korzeniewicz, em naucz Iwanczany. 342

Promasy na losy kredytowe ziemskie do ciągnięcia majowego po 4 korony wraz z przesyłką poleca dom bankowy Wiktor Chajes i Sp. Lwów, Sykstuska, l. 8. 297

Uczeń VII klasy, prywatysta, uader chlubnie polecony, jako praktyczny i sumienny instruktor, poszukuje lekcji na prowincji Adres: Górski, Lwów, poste rest 335

W maju trzy ciągnięcia; rocznie dziewięć ciągnięć Jeden los włoski Czerw. Krzyża. dwa serbskie państwowe i dwa węgierskie Jozsiv. pięć losów razem za Kor. 84.— (21 rat po 4 kor.). Wyłączne prawo do wygranych po złożeniu pierwszej raty. Czeki pocztowe i gazeta losowa bezpłatnie. Na stemple i podatki etc. należy dołączyć jednorazowo 2 kor. Inne koszty wykluczone Dom bankowy Wiktor Chajes i Sp., Lwów, ul. Sykstuska l. 8. 327

3 pokoje, przedpokój, kuchnia 1 piętro ul. Koralnicka l. 3 od 1 maja do wynajęcia. 313

5 dużych pokoi parterowych z przynależnościami. Ły czakowska 21. 328

32 cent. pół kila znakomitej wiosennej bryndzy, tylko w handlu Leonarda Soleckiego we Lwowie, ul. Batorego 2 339

Odpowiedzialny za redakcję:

Dr. Kazimierz Ostaszewski-Barański.

Właściciele i wydawcy:

Dr. K. Ostaszewski-Barański, Milski i Sp.

Z drukarni M. Schmitta i Sp.

orderowany, upierzony i to *en face*, z profilu i *en trois quatre*.

Książę Edryk wszedł do sklepu i wyszedł zeń po paru minutach, trzymając w ręku maleńki pakiecik starannie owinięty.

Gdy się trochę oddalił, wszedłem ja znów do księgarni, chcąc spróbować, czy mi się nie uda dowiedzieć, co on też kupił.

Grzeczna i rozmowna kupcowa bez trudności mi to powiedziała: jego wysokość zabrał wszystkie, jakie były fotografie królowej Wilhelminy.

— Biedna wieśniaczko! — mruknąłem pod adresem owego dziewczęcia, którego wdzięki uwiodły do tego stopnia księcia Edryka, że się poróżnił z cesarzem. — Minęły czasy, kiedy książęta żenili się z pasterkami! Aż nadto prędko przekonasz się o tem!

IX.

Pierścionek.

Splaciwszy niefortunnym miłościom ten haracz sentymentalizmu, wyszedłem czempredzej, zdecydowany nie stracić z oczu księcia, którego przypadek, ta opatrność dyplomatów, po raz drugi rzuciła na moją drogę.

Obejrzawszy się dokoła, spostrzegłem niebawem sylwetkę jego wysokości, który, po chwili wahania, wszedł do agencji podróży i wycieczek, w rodzaju agencji Cook'a, gdzie mieniąją pieniądze i sprzedają bilety na koleje żelazne po cenie niższej.

Poszedłem za nim, wmięszawszy się w tłum kosmopolityczny, który czekał swojej kolei przy wysokim okienku.

Gdy przyszła kolej na księcia, usłyszałem wyraźnie, jak mówił do kasjera:

— Proszę o bilet pierwszej klasy do Wilverwiltz.

Kasjer wydobyl z szufladki kartę kartonową, wybił na niej stempel, rozciął ją na dwie równe części i położywszy na obu połówkach swój podpis, podał jedną Edrykowi.

— Dylizans chodzi zapewne zawsze między Wilverwiltz a Saint-Yssel? — zapytał książę nadzwyczaj uprzejmie, rzucając srebrną monetę na kasę.

— Nie, proszę pana, polowanie w Saint-Yssel jest już zamknięte.

— Ale łoża leśniczego istnieje zawsze? — zapytał znowu widocznie zaniepokojony.

— Jego wysokość kazał ją zamknąć.

A widząc, że twarz księcia pobladła, dodał grzecznie:

— Van Tassel, nadlesny, umarł tej zimy.

Ale siostrzenica jego?... — zapytał książę, zapominając o wszelkiej ostrożności.

— Tego nie umiem panu powiedzieć — odrzekł kasjer, którego te pytania nudzić zaczynały. — Interesanci czekają; racz pan zabrać swoją resztę i ustąpić miejsca czekającym.

Edryk, mimo złego humoru, nie odpowiedział; czuł zresztą zapewne, jak dalece fałszywym było jego położenie. Odwróciwszy się, zamierzał odejść, gdy wtem wzrok jego spotkał się z moim. Cofnął się, twarz jego przybrała wyraz twardy, skóra wyciągnęła mu się na policzkach, szczęki poruszyły się automatycznie.

— Panie łaskawy — rzekłem jak najuprzejmiej — przerwaliśmy nader miłą rozmowę ze sobą, czy nie raczyłbyś pan jej wznowić?

Myślał zapewne, że go zadenuncjuje, gdyż wydawał się zupełnie bezradnym.

Odezwałem się więc znowu:

— Pan wiesz, że jestem jego dłużnikiem.

Co było prawdą, gdyż naprzód odebrałem pocałunek od wielkiej księżnej, jemu przeznaczony, a prócz tego mia-